

Sygn. akt I CSK 446/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa P. Z.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...]
o odszkodowanie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 26 stycznia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i odstępuje od obciążenia powoda kosztami postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Choć skarżący wskazał na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej to nie występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.).

Zaskarżone skargą kasacyjną orzeczenie oczywiście narusza prawo, gdy jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami, albo zostało wydane w wyniku błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest w sposób pewny i niewątpliwy z góry widoczne dla prawnika, bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 2003 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100). W skardze nie zostały przytoczone wystarczające argumenty (wywód prawny) świadczące o kwalifikowanym naruszeniu prawa przez Sąd Apelacyjny. Przypomnieć należy, że jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest stanowisko skarżącego, że jest ona oczywiście uzasadniona, to w uzasadnieniu wniosku powinien on zawrzeć wywód prawny wykazujący takie kardynalne naruszenie prawa (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, OSNC 2006, nr 7 - 8, poz. 135, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, LEX nr 421035, z dnia

24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06, LEX nr 201037). Skarga kasacyjna takiego przekonywującego wyводу nie zawiera.

Skarżący przeoczył, że na rozprawie w dniu 10 października 2002 r. cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia przeciwko Skarbowi Państwa ponad kwotę 2 214 597 zł. Pozwany Skarb Państwa nie wyraził na to zgody i powództwo wtedy dotyczące szkody rzeczywistej zostało w dalszej części prawomocnie oddalone wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 października 2002 r. Na zasądzoną tym wyrokiem kwotę odszkodowania 2 214 597 zł składała się kwota 679 324 zł dotycząca zabudowanej w 1957 r. działki nr ew. [...], oraz kwota 1 535 273 zł dotycząca niezabudowanej działki nr ew. [...] /1 (co do której ostateczne powód uzyskał prawo użytkowania wieczystego). W istocie więc żądanie odszkodowania dotyczącego zabudowanej działki nr [...], ponad kwotę 679 324 zł zostało już prawomocnie rozstrzygnięte wskazanym wyrokiem Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 października 2002 r. Powód bowiem nie składał apelacji od tego wyroku, a Skarb Państwa zaskarżył go w części uwzględniającej powództwo.

W tym stanie rzeczy, uwzględnienie powództwa ponad zasądzoną kwotę 679 324 zł było niemożliwe i prowadziło do wniosku, że Sąd Apelacyjny nie dopuścił się kwalifikowanej obrazy powołanych w skardze kasacyjnej przepisów.

Z tych względów, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]

aj